Lietas Nr. C04057715
Lietas arhīva Nr. C-0577-15/33

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 25.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija

šādā sastāvā: tiesnese O.Blūmfelde,

ar sekretārēm S.Paradņiku, I.Pelēkzirni,

tulci A.Blanari,

piedaloties prasītājai /pers. B/ un viņas pilnvarotajai pārstāvei /pers. C/, atbildētājai /pers. D/ un viņas pilnvarotajai pārstāvei zvērinātai advokātei Sanitai Rubenei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. D/ (/uzvārds/) par dāvinājuma līguma atcelšanu un īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2014.gada 12.novembrī Rīgas apgabaltiesā saņemts /pers. B/ (turpmāk – prasītāja) prasības pieteikums pret /pers. D/ (/uzvārds/) (turpmāk – atbildētāja), kurā lūgts atcelt 2012.gada 31.janvāra dāvinājuma līgumu, atzīt prasītājai īpašuma tiesības uz dzīvokli Nr.5, /adrese/, kadastra Nr./numurs A/, (turpmāk – Nekustamais īpašums), dzēst zemesgrāmatā atbildētājas īpašuma tiesības uz minēto Nekustamo īpašumu.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1919., 1928.pantu.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka 2012.gada 31.janvārī pie zvērinātas notāres Brigitas Bazevičas tika noslēgts dāvinājuma līgums, saskaņā ar kuru prasītāja uzdāvināja atbildētājai dzīvokļa īpašumu - dzīvokli Nr.5, /adrese/, kadastra Nr./numurs A/. Dzīvoklis tika dāvināts ar uzlikumu, ar kuru noteikts, ka Dāvinātājai /pers. B/un viņas meitai /pers. G/ ir tiesības netraucēti un brīvi lietot dzīvokļa īpašumu un deklarēt tajā savu dzīvesvietu līdz mūža galam vai līdz izbeidzas tāda vajadzība.

[1.2] Pamatojoties uz Civillikuma 1919.pantu prasītāja vēlas dāvinājumu atsaukt atbildētājas rupjas nepateicības dēļ, dzēst atbildētājas īpašuma tiesības uz Nekustamo īpašumu, nostiprinot īpašuma tiesības prasītājai.

Prasītāja norāda, ka atbildētāja nav ņēmusi vērā dāvinājuma līguma 5.punktā noteikto un liedz prasītājai un viņas bērniem /pers. G/ un /pers. H/ netraucēti un brīvi lietot Nekustamo īpašumu. Atbildētāja ir naidīgi noskaņota pret prasītāju, izturas ar necieņu pret prasītāju, viņas dzīvesbiedru un bērniem, nepārtraukti izraisa konfliktus. Prasītāja dzīvoklī nevar justies brīvi un pārsvarā var uzturēties tikai vienā istabā, lai izvairītos no kārtējiem konfliktiem ar atbildētāju. Atbildētāja vairākkārt ir teikusi, ka dzīvokli pārdos un visiem no dzīvokļa jāizvācas. Pret prasītājas meitu /pers. H/ atbildētāja ir naidīgi noskaņota, ne reizi nav izturējusies ar laipnību, cieņu un mīlestību, kā to vajadzētu darīt vecmāmiņai. Savā dzīvoklī prasītāja jūtas apdraudēta un ir spiesta turēt pārtikas produktus ieslēgtus, lai atbildētājai nebūtu iespējams tos sabojāt. Uzskata, ka šobrīd ir apdraudēta arī meitas /pers. H/ veselība un drošība, jo vecmāmiņa – atbildētāja lietā - pret viņu izturas ar naidu un nicinājumu.

Prasītāja atsaucas uz ANO Ģenerālās asamblejas pasludinātās Bērnu tiesību deklarācijas 2.principu, kas paredz, ka bērnam ar likumu un citiem līdzekļiem jānodrošina īpaša aizsardzība, kā arī jārada iespējas un labvēlīgi apstākļi veselīgai un normālai fiziskai, intelektuālai, tikumiskai, garīgai un sociālai attīstībai brīvības un cieņas apstākļos. Galvenajam jābūt bērna interešu vislabākās nodrošināšanas apsvērumam.

[1.3] 2014.gada 8.oktobrī atbildētāja pie notāres Brigitas Bazevičas ir sastādījusi testamentu, kurā ir norādījusi, ka atstumj prasītāju no mantojuma sakarā ar to, ka prasītāja dzīvojot izšķērdīgi, atstājusi māti bezpalīdzīgā stāvoklī, nepiedaloties meitas uzturēšanā un prasītājas dzīvesbiedrs (prasības pieteikumā – civilvīrs) viņu ir piekāvis.

Prasītāja uzskata, ka tādā veidā atbildētāja nepateicībā prasītāju ir rupji apvainojusi un apmelojusi, jo testamentā ir norādījusi patiesībai neatbilstošus faktus un tādēļ vēlas dāvinājumu atsaukt. Apdraudēta ir arī prasītājas un viņas meitas /pers. H/ drošība, jo atbildētājas rīcība ir neprognozējama dēļ naidīgās attieksme pret prasītāju.

[1.4] Prasībā norādīts, ka atbildētāja nepilda dāvinājuma līguma 7.punktu un nepiedalās dzīvokļa īres un komunālo maksājumu segšanā un neiesaistās dzīvokļa remontēšanā nepieciešamības gadījumā.

Ņemot vērā atbildētājas rupjo nepateicību pret savu dāvinātāju, prasītāja uzskata, ka

atbildētāja nepiekritīs, ka īpašumtiesības uz īpašumu pāries atpakaļ prasītājai. Tādēļ ir spiesta lūgt tiesu atzīt prasītājai īpašuma tiesības uz Nekustamo īpašumu un dzēst zemesgrāmatā ierakstu par atbildētājas īpašuma tiesībām uz Nekustamo īpašumu.

[2] Prasītāja vērš uzmanību, ka pēc laulības šķiršanas prasītājai tika piešķirts pirmslaulības uzvārds Mihailovska, līdz ar to uzvārds dāvinājuma līgumā /uzvārds/ atšķiras no patreizējā uzvārda /uzvārds/.

[3] 2015.gada 24.februārī tiesā saņemti **atbildētājas rakstveida paskaidrojumi** (lietas 40.-48.lapa), kuros norādīts, ka prasību neatzīst pilnā apmērā.

[3.1] Daļā par dāvinājuma atsaukšanu atbildētāja norāda, ka neatbilst patiesībai prasītājas norāde par to, ka atbildētāja būtu veikusi jebkādas darbības, kas atbilstoši Civillikuma 1919.panta tiesību normām būtu traktējamas kā apdāvinātā rupja nepateicība. Cita starpā atbildētāja nekad nav veikusi darbības, kurās būtu vērsusies pret prasītāju rupji vārdos vai darbos, tāpat nav nodarījusi svarīgu mantisku zaudējumu, ne arī prasītājas vai viņas bērnu dzīvības apdraudējumu, tāpat nav atstājusi prasītāju, ne viņas bērnus bezpalīdzības stāvoklī. Proti, atbildētāja nav veikusi nekādas darbības pret prasītāju, ne pret viņas bērniem, kas jebkādā veidā un/vai izpausmē atbilstu pamatojumam, kas norādīts Civillikuma 1919.panta regulējumā daļā par pamatojumu dāvinājuma atcelšanai, ko ietver termins "rupja nepateicība".

[3.2] Lietas faktiskie apstākļi liecina tieši pretējo, un konkrēti, prasītāja vēršas pret atbildētāju ar nepamatotu prasību par dāvinājuma atsaukšanu, izrāda personīgu necieņu un vēlas nepamatoti atņemt atbildētājas īpašumu.

[3.2.1] Atbildētāja paskaidro, ka 2003.gada 3.septembrī atbildētāja pārdeva viņai piederošu dzīvokļa īpašumu /adrese A/, kadastra Nr./numurs B/, par kopējo pirkuma maksu USD 80000, kas tika ieskaitīta saskaņā ar 2003.gada 1.septembra darījuma konta līguma noteikumiem.

Par iegūtajiem līdzekļiem tika pieņemts lēmums iegādāties ģimenei trīs dažādus īpašumus. Atbildētāja kopā ar vīru /pers. K/ izlēma, ka tiks iegādāti īpašumi ar mērķi - viens dzīvoklis katram bērnam un viens dzīvoklis vīram.

Tā kā 2003.gada septembrī atbildētājas meita bija pilngadīga, tad 2003.gada 30.septembrī, kad tika noslēgts Rokasnaudas līgums par Nekustamā īpašuma iegādi, tas tika uzreiz noslēgts uz prasītājas, kā rokasnaudas devējas un Nekustamā īpašuma pircējas vārda.

2003.gada 9.oktobrī prasītāja, kā pircēja, un /pers. L/, kā pārdevēja, noslēdza Nekustamā īpašuma pirkuma līgumu par īpašuma iegādi. Tādējādi, faktiski atbildētāja prasītājas vārdā samaksāja par Nekustamā īpašuma pirkumu rokasnaudas līgumā noteikto pirkuma summu USD 40500. Prasītājai nebija savu personisko naudas līdzekļu šāda maksājuma veikšanai. Norādītie fakti apliecina, ka prasītāja faktiski saņēma Nekustamo īpašumu dāvanā no saviem vecākiem, proti, saņēma naudas līdzekļu dāvinājumu no atbildētājas Nekustamā īpašuma iegādei.

[3.2.2] Attiecībā par Nekustamā īpašuma apsaimniekošanu un sadzīves apstākļiem atbildētāja norāda, ka jau no Nekustamā īpašuma iegādes brīža atbildētāja personīgi veica Nekustamajā īpašumā visus tā apsaimniekošanas izdevumus, cita starpā komunālos maksājumus, nekustamā īpašuma nodokļa maksājumus, dzīvokļa labiekārtojuma izdevumus (mēbeles, sadzīves tehniku, remontus u.tml.).

Atbildētāja ieguldīja papildus savus finanšu līdzekļus Nekustamā īpašuma remontam, gan sākotnēji pēc tā iegādes, gan vēlākā laika posmā. Piemēram, atbildētāja par saviem līdzekļiem veica visu logu, palodžu nomaiņu dzīvoklī, veica apkures radiatoru nomaiņu dzīvoklī, veica visas santehnikas nomaiņu dzīvoklī.

2007.gada 15.maijā prasītāja /pers. B/ noslēdza laulību ar /pers. M/, mainīja savu uzvārdu uz vīra uzvārdu /uzvārds/. Arī kāzu izdevumus no prasītājas puses personīgi sedza atbildētāja. 2007.gada 18.novembrī prasītājai dzima vecākā meita /pers. G/. Atbildētāja piedalījās mazmeitas dzemdībās, sedza izdevumus par vecmātes izsaukumu uz prasītājas dzemdību norisi.

Kopš 2013.gada prasītāja ir bezdarbniece. Atbildētāja vienmēr meitu atbalstīja gan materiāli, gan praktiski, piemēram, 2008.gadā atbildētāja kopā ar prasītājas vīru pieskatīja un aprūpēja mazmeitu/vārds/laikā, kad prasītāja devās atpūtas ceļojumā uz Izraēlu.

Būtiski norādīt, ka kopš prasītājas laulības noslēgšanas līdz pat laulības iziršanai (2013.gadā), kad prasītājas vīrs izvācās no Nekustamā īpašuma, vecāko mazmeitu /vārds/ faktiski audzināja un pieskatīja prasītājas vīrs kopā ar atbildētāju, bet vēlāk, pēc prasītājas laulības iziršanas, mazmeitu Elīnu pieskatīja tikai atbildētāja. Atbildētāja dzīvoja un joprojām dzīvo kopā ar mazmeitu /vārds/ vienā kopējā istabā.

[3.2.3] Attiecībā par Nekustamā īpašuma dāvinājumu atbildētāja norāda, ka laulības laikā prasītāja vienpersoniski, bez vīra vai atbildētājas ziņas, turklāt, vairākkārtīgi, tika noformējusi un saņēmusi patēriņa kredītus, kurus tērēja personiski savām vajadzībām.

Kredītu atmaksu prasītāja neveica. Tādēļ pakāpeniski pret prasītāju tika uzsākta parādu piedziņa, kredītu piedzinēji uzsāka zvanīt prasītājai un prasītājas vīram /pers. M/, tāpat arī sāka zvanīt un brīdināt atbildētāju par prasītājas parādiem. Prasītājas parādu piedzinēji brīdināja atbildētāju arī par piedziņas vēršanu uz visu prasītājas mantu. Prasītājas vīram tika izteikti brīdinājumi par to, ka viņam par prasītājas parādiem var tikt atņemta personiskā automašīna, ko viņš izmantoja darba vajadzībām, kā arī, lai pārvadātu meitu /vārds/ uz/no bērnudārza, kas atradās citā pilsētas rajonā, nodarbībām. Atbildētājai šie apstākļi bija detalizēti zināmi, jo abas puses dzīvoja vienā mājoklī.

Nolūkā, lai ģimenes mājokļa nodrošināšanas vajadzībām tiktu saglabāts, 2012.gada 31.janvārī prasītāja un atbildētāja noslēdza Nekustamā īpašuma dāvinājuma līgumu, kurā bija iekļauts papildus nosacījums, ka prasītāja un viņas meita /pers. G/ tiek nodrošinātas ar dzīvokļa lietošanas tiesībām līdz mūža galam.

Prasītājai un meitai tika nodotas lietošanā divas istabas, bet atbildētājai palika lietošanā viena istaba.

Tādēļ neatbilst patiesībai prasītājas apgalvojums par to, ka atbildētāja nepilda dāvinājuma līguma noteikumus daļā par dzīvokļa īres un komunālo maksājumu segšanu.

Atbildētāja gan faktiski, gan juridiski ir nodrošinājusi prasītājai un viņas meitām mājokli strīdus Nekustamajā īpašumā. Prasītāja ir deklarējusi dzīvesvietu un faktiski dzīvo Nekustamajā īpašumā kopš 2003.gada, viņas meitas /pers. G/ - kopš 2007.gada 28.novembra, /pers. H/ - kopš 2014.gada 16.oktobra.

[3.2.4] Attiecībā par prasības celšanu atbildētāja paskaidro, ka 2013.gada nogalē prasītāja interneta iepazīšanās vietnē sāka komunicēt ar /pers. N/ un 2014.gada janvārī prasītāja ar viņu uzsāka kopdzīvi.

2014.gada 26.septembrī prasītājai un /pers. N/ piedzima kopējs bērns - meita /pers. H/. Tobrīd abi, gan prasītāja, gan viņas partneris /pers. N/, ilgstoši nekur nestrādāja, pārtika tikai no atbildētājas pabalsta, no /pers. G/ maksātajiem uzturlīdzekļiem, no /pers. N/ gadījuma darbu ienākumiem.

2014.gada rudenī, pēc jaunākās mazmeitas dzimšanas, /pers. N/ divas reizes fiziski uzbruka atbildētājai, rupji un brutāli fiziski izturējās, grūstīja, spieda atbildētājas galvu, sasita atbildētājas brilles, lamājās un draudēja ar fizisku izrēķināšanos un dzīvības draudiem.

Atbildētāja uzskatīja šos /pers. N/ draudus par reāli bīstamiem savai dzīvībai un

veselībai, tādēļ 2014.gada 8.oktobrī sastādīja testamentu, ar kuru novēlēja savu nekustamo īpašumu mazmeitai /pers. G/. Tieši pēc testamenta sastādīšanas, ar kuru atbildētāja atstūma prasītāju no mantojuma tiesībām, prasītāja vērsās tiesā ar konkrēto prasību par dāvinājuma atsaukšanu.

Uzskata, ka prasība ir celta nepamatoti, jo atbildētāja visu mūžu ir uzturējusi prasītāju, atbalstījusi gan praktiski, gan materiāli pašu prasītāju, viņas meitu /vārds/, uztur Nekustamo īpašumu, sedz visus nepieciešamos maksājumus par Nekustamo īpašumu, atbildētāja pienācīgi pilda dāvinājuma līgumā noteikto uzlikumu, lai prasītāja un viņas meitas būtu nodrošinātas ar Nekustamā īpašuma lietošanas tiesībām un praktiski varētu lietot to mājokli.

[4] **Tiesas sēdē** prasītāja /pers. B/ un viņas pilnvarotā pārstāve /pers. C/ prasību uzturēja uz tajā norādītā pamata.

Tiesas sēdē atbildētāja /pers. D/ un viņas pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte S.Rubene prasību neatzina, balstoties uz rakstveida paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausījusies prasītājas, atbildētājas un viņu pilnvaroto pārstāvju paskaidrojumus, pārbaudījusi lietā iesniegtos pierādījumus un novērtējusi tos kopumā, atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

[6] Lietā nepastāv strīds ka prasītāja, kā dāvinātāja, ar 2012.gada 31.janvāra dāvinājuma līgumu ir uzdāvinājusi un nodevusi īpašumā ar visām tiesībām un pienākumiem savai mātei /pers. D/ (/uzvārds/), kā apdāvinātajai, sev piederošo dzīvokļa īpašumu Nr.5, /adrese/, ar kadastra Nr./numurs A/(lietas 7.lapa).

Dzīvoklis dāvināts ar uzlikumu, ar kuru tiek noteikts, ka dāvinātājai un viņas meitai /pers. G/ ir tiesības netraucēti un brīvi lietot dzīvokļa īpašumu un deklarēt tajā savu dzīvesvietu līdz mūža galam vai līdz izbeidzas tāda vajadzība.

Lietā nav strīds, ka atbildētājai uz minēto Nekustamo īpašumu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs D/īpašuma tiesība ir nostiprināta, pamatojoties uz 2012.gada 31.janvāra dāvinājuma līgumu (lietas 22.-23.lapa).

[7] Prasītāja cēlusi prasību par dāvinājuma līguma atcelšanu, pamatojoties uz Civillikuma 1919. un 1928.pantu.

[8] Civillikuma 1919.pants noteic, ka dāvinājumu var atsaukt apdāvinātā rupjas nepateicības dēļ. Par apdāvinātā nepateicību jāatzīst dāvinātāja rupji apvainojumi vārdos vai darbos, viņam tīši nodarīts svarīgs mantisks zaudējums un viņa dzīvības apdraudējums, kā arī viņa atstāšana bezpalīdzības stāvoklī, ja bijis iespējams viņam palīdzēt.

Saistībā ar minēto tiesību normu doktrīnā atzīts, ka ne katra nepateicības izpausme dod pamatu dāvinājuma atsaukšanai. Strīda gadījumā tiesai jāveic samērā grūts uzdevums, lai izvērtētu, vai ir bijusi rupja nepateicība, kuras konstatēšanai lietojami citi tikpat grūti novērtējami kritēriji, kas norādīti panta otrajā daļā; rupji apvainojumi, tīšs svarīgs zaudējums, atstāšanas bezpalīdzības stāvoklī, ja ir bijusi iespēja palīdzēt *(Civillikuma komentāri; Ceturtā daļa. Saistību tiesības./Mans īpašums, 2000., 371.-372.lpp.)*.

Civillikuma 1928.pants paredz, ka katram dāvinājumam var pievienot sevišķu uzlikumu, ar kuru vai nu tuvāk norādīts, kādā kārtā vai kādam mērķim apdāvinātam jāizlieto saņemtā dāvana, vai arī aprobežots tiesības ilgums tādā kārtā, ka apdāvinātam uzlikts pienākums atdot vēlāk visu priekšmetu vai daļu no tā kādam citam. Dāvinātājs var arī uzlikt apdāvinātam kādu pretpienākumu.

[9] Prasītāja norāda, ka par atbildētājas rupju nepateicību Civillikuma 1919.panta izpratnē uzskatāma atbildētājas dāvinājuma līguma 5.punktā noteikto nosacījumu nepildīšana, kas izpaužas aizliegumā prasītājai un viņas bērniem lietot dzīvokli, kā arī necienīga izturēšanās pret prasītāju, tās bērniem un civilvīru un draudi pārdot dzīvokli un izlikt no dzīvokļa prasītājas ģimeni.

[10] Tiesas ieskatā prasītāja nav pierādījusi, ka atbildētāja būtu veikusi jebkādas darbības, kas atbilstoši Civillikuma 1919.panta tiesību normām būtu vērtējamas kā apdāvinātās rupja nepateicība.

[10.1] Tiesa vērtē apstākļus, pie kādiem strīdus dzīvoklis nonāca prasītājas īpašumā.

Lietā nepastāv strīds, ka 2003.gada 3.septembrī atbildētāja pārdeva par USD 80000 tai piederošu dzīvokļa īpašumu /adrese A/. Par iegūtajiem līdzekļiem atbildētāja iegādājās trīs dzīvokļa īpašumus - abiem bērniem un vīram.

[10.2] 2003.gada 30.septembrī starp prasītāju /pers. B/, kā rokasnaudas devēju, un /pers. L/, kā rokasnaudas ņēmēju noslēgts Rokasnaudas līgums, kurā noteikta strīdus dzīvokļa /adrese B/, pirkuma maksa USD 40500, no kuras kā rokasnauda bija jāsamaksā USD 25500, bet atlikusī pirkuma maksa USD 15000 jāsamaksā slēdzot pirkuma līgumu.

[10.3] Lietā nav strīda, ka atbildētāja prasītājas vārdā samaksāja Rokasnaudas līgumā

norādīto pirkuma maksu USD 40500, jo dzīvokļa īpašuma Nr.5, /adrese/, iegādes laikā prasītājai kā skolniecei nebija savu personisko naudas līdzekļu šāda maksājuma veikšanai.

Lai gan strīdus nekustamais īpašums tika ierakstīts zemesgrāmatā uz prasītājas vārda, secināms, ka faktiski atbildētāja uzdāvināja prasītājai naudas līdzekļus USD 40500 dzīvokļa īpašuma iegādei.

[10.4] Lietā nav strīda, ka jau no dzīvokļa iegādes brīža atbildētāja veica visus tā apsaimniekošanas un uzturēšanas izdevumu samaksu. Tāpat atbildētāja ieguldīja papildus savus finanšu līdzekļus dzīvokļa īpašuma remontam, proti, atbildētāja par saviem līdzekļiem veica visu logu, palodžu, apkures radiatoru, visas santehnikas nomaiņu dzīvoklī.

[10.5] No liecinieku /pers. M/ un /pers. O/ liecībām izriet, un to nav apstrīdējusi prasītāja, ka atbildētāja joprojām dzīvo kopā ar mazmeitu /vārds/ vienā kopējā istabā, vadā mazmeitu uz pulciņiem un teātra izrādēm, 2014.gadā kopā ar mazmeitu devās ceļojumā uz Bulgāriju.

Tāpat liecinieki /pers. M/ un /pers. O/ liecināja, ka prasītāja vairākkārtīgi saņēmusi patēriņa kredītus un neveica to atmaksu, tādēļ pret prasītāju tika uzsākta parādu piedziņa. Prasītājas parādu piedzinēji brīdināja arī atbildētāju par piedziņas vēršanu uz visu prasītājas mantu.

[10.6] Pastāvot šādiem apstākļiem, lai saglabātu dzīvokļa īpašumu un lai to neapdraudētu prasītājas parādu piedzinēju varbūtējie prasījumi, puses 2012.gada 31.janvārī noslēdza nekustamā īpašuma dāvinājuma līgumu, kurā bija iekļauts papildus nosacījums, ka prasītāja un viņas meita /pers. G/ tiek nodrošinātas ar dzīvokļa lietošanas tiesībām līdz mūža galam.

Prasītāja nav pierādījusi, ka viņai ar abām meitām nav nodrošinātas dzīvokļa dzīvojamo telpu un labierīcību lietošanas iespējas.

[10.7] Attiecībā uz sastādīto testamentu, atbildētāja paskaidroja, ka saņemot prasītājas civilvīra, bet vēlāk laulātā /pers. N/ draudus savai dzīvībai un veselībai, 2014.gada 8.oktobrī sastādīja testamentu, ar kuru novēlēja savu mantu mazmeitai /pers. G/ un atstūma prasītāju no mantojuma tiesībām.

Tiesa secina, ka prasības pieteikumā minētās darbības, kas ir saistītas ar testamenta sastādīšanu, ir tiesiska rakstura un tas apstāklis, ka prasītājas ieskatā atbildētāja ar testamenta sastādīšanu ir rupji apvainojusi un apmelojusi prasītāju, ir tikai tās subjektīvais

viedoklis, turklāt testaments stājas spēkā tikai pēc testatores nāves. Minētais arguments nav uzskatāms par rupju nepateicību pret prasītāju kā dāvinātāju un tādēļ nav vērtējams, jo to esamībai darījuma atcelšanā nav nozīmes. Līdz ar to arī šis arguments nav pamats prasības apmierināšanai.

[10.8] Lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti pierādījumi, kas apliecinātu prasībā minēto apstākļu esamību, proti, ka atbildētāja nepilda pienākumus, kas viņai paredzēti Dāvinājuma līgumā. Prasītāja nav pierādījusi, ka atbildētāja gatavojas īpašumu atsavināt vai apgrūtināt ar lietu tiesībām. Ar lietas materiāliem pierādīts, ka prasītājai ir saglabātas īpašuma lietošanas un apsaimniekošanas tiesības. Lietā nav strīda, ka prasītāja ar bērniem joprojām dzīvo šajā dzīvokļa īpašumā.

Prasītājas pārstāve tiesai paskaidroja, ka viņas rīcībā nav pierādījumu, kas apstiprinātu prasības pieteikumā norādītos faktus.

Tiesa nekonstatē apdāvinātās personas rupju nepateicību, kas ir Civillikuma 1919.pantā noteiktais pamats dāvinājuma līguma atcelšanai.

Atzīstot, ka lietā nav konstatējams neviens no Civillikuma 1919.pantā norādītajiem apstākļiem, nepastāv pamats prasītājas izdarīto dāvinājumu atsaukt, tādēļ prasība ir noraidāma.

[11] Ievērojot to, ka prasība par dāvinājuma līguma atsaukšanu tiek noraidīta, tiesa atzīst, ka nav pamata vērtēt prasību daļā par atbildētājas īpašuma tiesību dzēšanu un prasītājas īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā uz dzīvokļa īpašumu.

[12] Civilprocesa likuma 42.panta otrā daļa paredz, ja prasību noraida, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos. Savukārt šī likuma 42.panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

No lietas materiāliem redzams, ka ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas tiesneses 2015.gada 21.janvāra lēmumu (lietas 37.-38.lapa) prasītāja ir atbrīvota no valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksas valsts ienākumos par prasības pieteikuma iesniegšanu.

Ievērojot to, ka prasība ir noraidīta, tiesas izdevumus uzņemas valsts.

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tiesa atzīst, ka no prasītājas par labu atbildētājai ir piedzenama atbildētājas samaksātā kancelejas nodeva par divu liecinieku nopratināšanu EUR 8,54 (lietas 47.lapa).

[14] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildīšanai – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 97., 193., 194.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

noraidīt /pers. B/ prasību pret /pers. D/ (/uzvārds/) par 2012.gada 31.janvāra dāvinājuma līguma atcelšanu un īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu /adrese B/, kadastra Nr./numurs A/.

Piedzīt no /pers. B/, p.k./personas kods/, par labu /pers. D/ (/uzvārds/), p.k./personas kods/, samaksātos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par liecinieku nopratināšanu EUR 8,54 (astoņi *euro* un 54 centi).

Noteikt sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā (apelācijas instancē), iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2015.gada 27.jūlijā.

Tiesnese (personiskais paraksts) O.Blūmfelde